

[Axel Sørensen.]

der her gør sin Indvirkning gældende. En udpræget Spekulationsejendom paa ca. 50 ha, som i 1936 ansattes til en Værdi af 100 000 Kr., men nu er steget til 600 000 Kr., vil efter Forslaget komme til at betale 19 000 Kr. aarlig mod hidtil 8 000 Kr. Efter Fremførelsen af saadanne Eksempler skulde det synes let for Partierne i denne Sag at naa til Enighed om et Forslag, der har til Hensigt at bremse Grundspekulationen omkring vore Byer og hindre Byggegrundprisernes Stigning op i det eventyrlige.

Der er forskellige Ting i det forelagte Lovforslag, som er tekniske Forbedringer, f. Eks. i § 8, at Skødet ikke kan endeligt tinglyses, før der foreligger Attest for Størrelsen af Afgiften, og ligeledes, at man i § 8 rent juridisk nedfælder i Loven den klare Bestemmelse, at ingen kan ved Overdragelsen fraskrive sig sin Ret til at kræve Vederlaget nedsat.

Om man gennem Loven helt kan imødegaa de Tilfælde, hvor man kan tænke sig, at der vil ske Handel under Bordet, vil vel være tvivlsomt, men det er vel heller ikke Rigsdagens Opgave at være Barne pige for enhver enkelt.

Af Lovforslagets § 15 fremgaar, at Loven ikke faar tilbagevirkende Kraft ud over Grænsen den 1. Oktober 1947, det vil altsaa sige, at den Spekulation, der hidtil er sket, afskriver man. Det er beklageligt, som jeg nævnte, at man ikke i Tide har faaet Loven revideret. Paa den anden Side ønsker vi ikke, at det høje Ting skal vedtage Love med tilbagevirkende Kraft; det har vi efter min Mening haft tilstrækkeligt af i den Tid, vi har gennemlevet.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg da sige, at den Reform, der her er foreslaaet, og som vil skabe lettere Adgang til Byggegrundene til en rimelig Pris, medens Samfundets Udvikling sikres, maa have Bud til alle ansvarlige Partier, og mit Parti kan tilsige sin Velvilje til Behandlingen af dette vigtige Spørgsmaal.

Alfred Jensen: Debatten har vist, at alle Partier her i Tinget er indforstaaet med Lovforslagets Formaal, yderligere Indgreb mod Jordspekulationen, for at Samfundet kan indkassere den Værdistigning, som er samfundsskabt, og for at sikre de nødvendige Grunde til Bebyggelse og Udvidelse af Byer. Der er ikke noget mærkværdigt i dette, fordi Flertallet af Befolkningen her i Landet betragter Jordspekulationen under samme Synsvinkel som Tyveri, et Forhold, som det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen

meget rigtigt gjorde opmærksom paa. En anden Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, kunde ikke lide denne Karakteristik, idet han mente, det var uberettiget at bebrejde Borgere noget, der var muligt inden for Lovgivningens Rammer. I al Almindelighed er dette vel rigtigt, man kan vel ikke bebrejde Personer, at de tager det onde med det gode, eller man skal maaske sige det omvendt; men kan man ikke bebrejde den enkelte noget, maa man i hvert Fald bebrejde Samfundet, at det opretholder en Tilstand, hvorved en Spekulation af den Art, som vi kender, har været mulig. Man maa ogsaa kunne rette Bebrejdelser mod de Personer, de Kredse, som forhindrer en saadan Tilstands Afvikling; her skal man nemlig ikke glemme det gamle Ord om, at Lejlighed gør Tyve, selv om man altsaa ikke skal lægge mere i det, end selve Ordene siger. Og der har jo for Samfundet været rig Lejlighed til at ændre Forholdene. Da vi fik Loven om Grundstigningsskyld, blev det besluttet, at den skulde revideres i Samlingen 1938—39, men Revisionen er blevet udskudt Aar for Aar, til Trods for at man var vidende om, hvorledes Grundspekulationen florerede. Der er nævnt og kan nævnes talrige Eksempler paa, hvor grelt det er.

I Fjor blev det herfra omtalt, at en Grund, som i 1936 kostede 5 000 Kr., i 1946 solgtes for 63 000 Kr. Der er Eksempler, som er endnu grellere, hvor Grunde, der er købt under Krigen for 32 Øre pr. Kvadratalen, nogle faa Aar efter er solgt for 5 Kr. pr. Kvadratalen, og selv efter at Forslaget om Grundstigningsskyld i Fjor havde været til Behandling, har man kunnet konstatere, at Grundspekulationen florerer ganske uhyggeligt. En Landinspektør købte saaledes i Fjor ved Gilleleje en Ejendom, en Gaard for 70 000 Kr. Efter at han havde solgt Besætningen for 20 000 Kr., solgte han Jorden og Bygningerne for 140 000 Kr., det vil sige, at han tjente sig en ganske god Skilling, nemlig ikke mindre end 90 000 Kr. Men det er ikke den Pris, hvortil Grundene blev solgt til dem, der vil foretage Nybyggeri; de maatte op paa betydeligt større Summer, nemlig helt op paa 250 000 Kr.

Aarsagen til, at en saadan Spekulation kan florerer, er jo almindeligt kendt og har været omtalt af samtlige Ordførere heroppefra. Jeg skal derfor afholde mig fra en saadan Omtale og bare interessere mig for, om det Forslag, Finansministeren her har forelagt, vil være i Stand til at afhjælpe de Ulemper, som findes. Skal man tro Fi-